

Ije nedyrbi nihto wot was prejez
wsacz. A Pawol Romskim 8. Ja mam
sa to, so njetsiskeho Czasa Czer-
penje hodne neje teje pschichodneje
Krasnoszje, kotraz so nad nami
sjewicz budze.

Tehodla je to jene troschtne rjane Szenje,
kotrez jedyn Kscheszjan dyrbjal we Pomjat-
ku mjecz, so by so niz jeno teho Bohorsche-
nja, dyz to Ewangelion mudri Ludzo sa-
zpya a pscheszjehaju, wobrocj mol, ale so by

so tejj we schelkim Kschizu a Spytowanju
snim troschtowal, so my tajkeho Knesa ma-
my, kotryz nas wuezi Boha prawje swojnacz.
Stajkim Troschtom mozemy schelke Mesbozje
pschewinyez, a pscheszalošny Dol teho Ziwe-
nja Ps. 88, 4. kwjecznej Sboznošzi pschindz.

To sposchecz nam schitkim nasch
lubu Knes a Boh psches Jesusa
Krystusa swojeho Ssyna, nasche-
ho Sboznika, Hamen! Hamen!

Na Pšchipowedanje swjateje Marije.

Pschindz tuch Ludzi Sbozniko,
Ssyno Knežny, pokaj so,
Zoly Swjet so spodziwa,
So Boh tajki Narod ma. Hamen.

D jedyn wulki a krasny Džiw, kiz so dženša pschipoweda: Knežna je fama druha a budze
Ssyna porodžicz. Ton Rosom prascha: Kak dyrbi so to stacz? Ton Zandzel wotmolwi a praji:
Pola Boha žana Wjez nemožna neje. Wulke je to Botajnstwo Bože! Jeno tebi hamemu, Kneže
Božo, je to wjedonne, my jeno jo cješzimy a so tebi sa tošamo dżakujemy. My cješzimy twoju Wjer-
nosz, po kotrejz ty twoje nadne Sslubenja prawym Czasu dopelnil sy. My so dżakujemy twojej Ssmjel-
noszi, po kotrejz ty nam twojeho slubeneho Ssyna do Swjeta sy pošlak, so by nas hubenych khudych
Njeschnikow wumol wot Ssmerezje, wot Helje, wot Satamanstwa. My so tebi ponižnje dżakujemy,
Kneže Inušo, so nešy nasche Czjeto sazpit, ale jo we tej Knežni Mariji horje wsak. Pschetoz runje
kajz te Džjeczi Czjelo a Krej maju, tak je tejj won tošamo ic. Daj so bychmy stej Knežnu
Mariju naschu Redostojnosz spoznali, a jeno ktebi we Wjeri a Dowjerenju na twoju Radu kwatali. My
žemy šebi to dale wuproschj we nuternym Wotze naschu a Kychlischu ic.

Szenje na Pšchipowedanje swjateje Marije, Luk. 1, 26 — 38.

We schestym Mješazu pak bje Zandzel Gabriel pošlany wot Boha do Galilejskeho
Mjesta, kotremuz rjekaju Nazareth, kjenej Knežni, kotraz slubena bjesche Muzej sMe-
nom Joseph s Davitowebo Doma, a tej Knežni rjekachu Maria. A ton Zandzel
sajndze knej nuž, a džesche: Strowa budz ty, s Radu Bobdarena, ton Knes je
stobu, ty Požonowana beš tymi Zonstimi. Jako pak wona jeho wulada, strozi
so wona na jeho Ryczi, a pomysli šebi: Kajke je to Strowenje? A ton Zandzel dže-
sche knej: Neboj so, Maria, ty sy Radu pola Boha namakala. Ej, ty budžesch
šamadruba we Žiwoczi, a budžesch Ssyna porodžicz, teho Mennu dyrbišch Jesus
narez. Ton budze wulki, a Ssyn teho Najwoscheho menowany. A Boh ton
Knes budze jemu ton Stok jeho Wotza Davita dacz. A won budze sKralom na
Zakubowym Domi wjecznje, a jeho Kralestwa nebudze žadyn Konz. Maria pak
džesche kZandzelej: Kak može so to stacz, dokelz ja wot žaneho Muža niczo newjem?
A ton Zandzel wotmolwi a džesche knej: Ton swjaty Duch budze na tebe pschindz
a ta Woz teho Najwoscheho budze cze wobklotkowacz: Tehodla tejj to Swjate,
kotrez so wot tebe budze narodžicz, budze Boži Ssyn menowany. A laj, Hija